

## Kodův zpěvník

- 1 - Dívka s perlami ve vlasech - Aleš Brichta
- 2 - Hvězdář - UDG
- 3 - Proměny - Čechomor
- 4 - Stánky - Nedvědi
- 5 - Kdyby tady byla taková panenka - lidovka
- 6 - Já písnička
- 7 - Jarošovský pivovar - Argema
- 8 - Bláznova Ukolébavka - Pavel Dydovič
- 9 - Saman - Kabát
- 10 - Zahrada Ticha - Jakub Smolík
- 11 - Montgomery - Wabi Daněk
- 12 - Na hotelu v Olomóci - Petr Hapka
- 13 - Zatancuj Si So Mnou - Adam Ďurica
- 14 - Tulácký Ráno - Brontosauři
- 15 - Sáro - Traband
- 16 - Pocity - Tomáš Klus
- 17 - Nina - Tomáš Klus
- 18 - Drobná paralela - Chinaski
- 19 - Lokomotiva - Poletíme?
- 20 - Sen - Lucie
- 21 - Tereza Osamělý Město - Hoboes
- 22 - Dokud se běká - DomeCzech
- 23 - Léto - Rybičky 48 feat. Pekař
- 24 - Kurtizána - UDG
- 25 - Včelín - Čechomor
- 26 - Okoř - lidovka
- 27 - Karviná - Yo Yo Band
- 28 - Batalion - Spiritual kvintet

# Dívka s perlami ve vlasech - Aleš Brichta

|: Em - D - Am - Em :|

1. *Em D Am Em*  
 Zas mě tu máš, nějak se mračíš.  
*Em D Am Em*  
 Vybledlej smích už ve dveřích.  
*Em D Am Em*  
 S čelenkou z perel svatozář ztrácíš.  
*Em D Am Em*  
 Kolik se platí za vláčnéj hřích?

Ref1 *G D Am Em*  
 No tak lásko, co chceš mi říct? Máš už perly, možná i víc.  
*G D Am Em*  
 Lásko, na co se ptáš? Svíčku zhasínáš.  
*G D Am Em*  
 Nemám lásko, co bych ti dal. Chtělas' všechno, nebyl jsem král.  
*G D Am Em*  
 Lásko, na co se ptáš? Perly ve vlasech máš.

2. *Em D Am Em*  
 Tvý horký rty, víc radši ne,  
*Em D Am Em*  
 nejsou už mý, nejsi má cher.  
*Em D Am Em*  
 něco snad chápu. To ne, to ne,  
*Em D Am Em*  
 bolí to, hořím jak černej těr.

Ref2 *G D Am Em*  
 No tak lásko, kdo mi tě vzal? Komus' dala tělo i duši?  
*G D Am Em*  
 Lásko, na co je pláč, když to skončit má?  
*G D Am Em*  
 Vždyť už, lásko, svý perly máš. Tak proč padaj? Měněj se v slzy?  
*G D Am Em*  
 Lásko, na co je pláč? Perly ve vlasech máš.

|: Em - D - Am - Em :| 4x

Ref1

3. *Em D Am Em*  
 Chtěla jsi víc pro svoje touhy.  
*Em D Am Em*  
 Já chudej princ mám, jen co mám.  
*Em D Am Em*  
 Co vlastně zbývá? Jen slzy pouhý  
*Em D Am Em*  
 ze svatebních zvonů, z nebeskejch bran.

Ref2 - Ref1 - Ref2

1. |: Ztrácíš se před očima, rosteš jen ve vlastním stínu.  
Em D A  
 Každá další vina, odkrývá mojí vinu. :|
2. |: Ve vínu dávno nic nehledám, dávno nic nehledám. :|
3. |: Jak luna mizíš s nocí v bělostných šatech pro nemocné,  
 prosit je zvláštní pocit, jen ať je den, noc ne. :|
4. |: Od proseb dávno nic nečekám, dávno nic nečekám. :|
5. Na chodbách v bludných kruzích zářivka vyhasíná,  
 a já ti do infuzí chci přilít trochu vína.  
 Na nebi jiných sluncí, jak se tam asi cítíš,  
 s nebeskou interpunkcí, jiným tulákům svítíš.
6. |: Ve vínu dávno nic nehledám, dávno nic nehledám. :|
7. |: Jak luna mizíš s nocí v bělostných šatech pro nemocné,  
 prosit je zvláštní pocit, jen ať je den, noc ne. :|
8. |: Obzor neklesne níž, je ráno a ty spíš,  
 od vlků odraná hvězdáře Giordána. :| 3x

D  
 Out Opouštíš.

## Proměny - Čechomor

1. Darma sa ty trápiš můj milý synečku,  
 nenosím ja tebe nenosím v srděčku.  
 A já tvoja nebudu ani jednu hodinu.

2. Copak sobě myslíš, má milá panenke?  
 Vždyť ty si to moje rozmilé srdénko.  
 A ty musíš býti má, lebo mi tě Pán Bůh dá.

3. A já sa udělám malú veverěčku,  
 a uskočím tobě z dubu na jedličku.  
 Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu.

4. A já chovám doma takú sekerečku,  
 ona mi podetne důbek i jedličku.  
 A ty musíš býti má, lebo mi tě Pán Bůh dá.

5. A já sa udělám tú malú rybičku,  
 a já ti uplynu přeč po Dunajíčku.  
 Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu.

6. A já chovám doma takovou udičku,  
 co na ni ulovím kdejakú rybičku.  
 A ty přece budeš má, lebo mi tě Pán Bůh dá.

7. A já sa udělám tú velikú vranú,  
 a já ti uletím na uherskú stranu.  
 Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu.

8. A já chovám doma starodávnú kušu,  
 co ona vystřelí všeckým vranám dušu.  
 A ty musíš býti má, lebo mi tě Pán Bůh dá.

9. A já sa udělám hvězdičku na nebi,  
 a já budu lidem svítiti na nebi.  
 Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu.

10. A sú u nás doma takoví hvězdáři,  
 co vypočítajú hvězdičky na nebi.  
 |: A ty musíš býti má, lebo mi tě Pán Bůh dá. :|

|: Am - F - C - F - C - G :|

1. U stánků na levnou krásu,  
 postávaj a smějou se času,  
 s cigaretou a z holkou co nemá kam jít.

2. Skleniček pár a pár tahů z trávy,  
 uteče den jak večerní zprávy,  
 neuměj žít a bouřej se a neposlouchaj.

REF Jen zahlídli svět maj na duši vrásky  
 tak málo je, tak málo je lásky  
 ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.

3. U stánků na levnou krásu  
 postávaj a ze slov a hlasů  
 poznávám jak málo jsme jim stačili dát.

REF2 |: Jen zahlídli svět maj na duši vrásky  
 tak málo je, tak málo je lásky  
 ztracená víra hrozny z vinic neposbírá. :|

## Kdyby tady byla taková panenka - lidovka

1. |: Kdyby tady byla taková panenka,  
 která by mě chtěla :|  
 |: Která by mě chtěla, syna vychovala,  
 přitom pannou byla :|

2. |: Kdybych já ti měla syna vychovati,  
 přitom pannou býti :|  
 |: Ty by jsi mně musel kolébku dělati,  
 do dřeva netíti. :|

3. |: Kdybych já ti musel kolébku dělati,  
 do dřeva netíti. :|  
 |: Ty bys mně musela košiličku šíti,  
 bez jehel a nití. :|

4. |: Kdybych já ti měla košiličku šíti,  
 bez jahel a nití. :|  
 |: Ty by jsi mně musel žebřík udělati,  
 až k nebeské výši. :|

5. |: Kdybych já ti musel žebřík udělati,  
 až k nebeské výši. :|  
 |: Lezli bysme spolu, spadli bysme dolů,  
 byl by konec všemu. :|

solo **CGCCGCC7**  
**FCGCFCCG**

1. To já zrozená z nemocných básníků  
 Z tichých vět po nocích utkaná  
 To já zrozená není mi do smíchu  
 Když mám být pod cenou prodaná

Ref: Kdo vás obléká do šatů svatebních  
 Holky můj ztracený ztracený  
 Ženich spí na růži  
 Až někam pod kůži  
 Se můj strach do klína schovává

2. To já zrozená v hospodách na táčku  
 Raněných ospalých milenců  
 To já zrozená vyrytá na placku  
 Směju se po stěnách cizincům

Ref1: Kdo vás obléká do šatů svatebních  
 Holky můj ztracený ztracený  
 Ženich spí na růži  
 Až někam pod kůži  
 Se můj strach do klína schovává

3. To já písnička ležím tu před vámi  
 Jenom tak spoutaná tolikrát  
 To já písnička provdaná za pány  
 Kteří pro lásku smí o mně hrát

Ref2: Kdo vás obléká do šatů svatebních  
 Holky můj ztracený ztracený  
 Ženich spí na růži  
 Až někam pod kůži  
 Se můj strach do klína schovává

4. (sloka) Na ná nananá

## Jarošovský pivovar - Argema

1. Léta tam stál, stojí tam dál  
 pivovar u cesty, každý ho znal.  
 Léta tam stál, stát bude dál,  
 ten, kdo zná Jarošov, zná pivovar.

Ref. Bílá pěna, láhev orosená,  
 chmelový nektar já znám,  
 jen jsem to zkusil a jednou se napil,  
 od těch dob žízeň mám.

2. Bída a hlad, kolem šel strach,  
 když bylo piva dost, mohl ses smát.  
 Tři sta let stál, stát bude dál,  
 ten, kdo zná Jarošov, zná pivovar.

|: Ref. :|

out. Jarošovský pivovar.



## D A G D

intro

flétna:

1. Máš má ovečko dávno spát i píseň ptáků končí.  
 Kvůli nám přestal vítr vát, jen můra zírá zvenčí.  
 Já znám její zášť, tak vyhledej skryš,  
 zas má bílejší plášť a v okně je mříž.

- Ref1 Máš má ovečko dávno spát a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát.  
 Vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,  
 jestli ty v mých představách už mizíš.

2. Máš má ovečko dávno spát, dnes máme půlnoc temnou.  
 Ráno budou nám bláznů láť, že ráda snídáš se mnou.  
 Proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,  
 když tebe mám rád, když tebe tu mám.

- Ref2 Máš má ovečko dávno spát a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát.  
 Vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,  
 jestli ty v mých představách už mizíš.

1. Poslouchám, jak v dáli temný bonga zní.

Něco tu kolem zavoní,  
to starej šaman cocu žvejká.

2. Hodně ví, taky už nikam nespěchá.

Namísto nože v ruce má  
vyhaslou dýmku. Tiše dejchá.

3. Protejká mu tělem celá jeho zem,

opilost mužů a bolest žen,  
když děti na svět ze tmy přijdou.

4. Sedí sám a nikdo nemá tolik sil,

aby ho něčím urazil.  
To jenom pro něj hvězdy vyjdou.

5. A kdo z nás si může vážně v klidu říct,

že na svý černý duši nemá nic,  
ten slyší v dálce bonga znít.

6. Kolikrát se ještě vrátím, abych žil,

a co jsem nezvlád napravil.  
Chtěl bych to spláchnout jednou rád.

## Zahrada Ticha - Jakub Smolík

1. Je tam brána zdobená, cestu otevírá  
 Zahradu zelenou všechno připomíná.

2. Jako dým závojų mlhou upředemých  
 Vstupuješ do ticha cestou vyvolených.

3. Je to březový háj, je to borový les  
 Je to anglický park, je to hluboký vřes.

4. Je to samota dnů, kdy jsi pomalu zrál  
 V zahradě zelený, kde sis za dětství hrál.

5. Kolik chceš, tolik máš očí otevřených  
 Tam venku za branou leží studený sníh.

6. Z počátku uslyšíš vítr a ptačí hlas  
 V zahradě zelený přejdou do ticha zas.

7. Světlo připomíná rána slunečných dnů  
 V zahradě zelený, v zahradě beze snů.

8. Uprostřed závratí sluncem prosvícených  
 Vstupuješ do ticha cestou vyvolených.

9. Je to březový háj, je to borový les  
 Je to anglický park, je to hluboký vřes.

10. Je to samota dnů, kdy jsi pomalu zrál  
 V zahradě zelený, kde sis za dětství hrál.

*D G Em A7 D A7*intro *D G Em A7 D*

flétna:

1. *D* Déšť ti, holka, *G* smáčel *Em* vlasy, (smáčel vlasy) *A7* z tvých očí *D* zbyl *A7* prázdný kruh,  
*D* kde jsou zbytky *G* tvojí *Em* krásy, (tvojí krásy) *A7* to ví *D* dneska *A7* jenom Bůh.

Ref1 *D* Z celé *G* jižní *Em* eskadrony, (eskadrony) *A7* nezbyl *D* ani *A7* jeden muž,  
*G* v Montgomery *Em* bijou *A7* zvony, (bijou zvony) *D* déšť ti *D* smejvá *D* ze rtů *A7* růž.

2. *D* Na kopečku *G* v prachu *Em* cesty, (v prachu cesty) *A7* leží *D* i tvůj *A7* generál,  
*D* v ruce *G* šátek *Em* od nevěsty, (od nevěsty) *A7* ale *D* ruka *D* leží *A7* dál.

Ref2 *D* Z celé *G* jižní *Em* eskadrony, (eskadrony) *A7* nezbyl *D* ani *A7* jeden muž,  
*G* v Montgomery *Em* bijou *A7* zvony, (bijou zvony) *D* déšť ti *D* smejvá *D* ze rtů *A7* růž.

3. *D* Tvář má *G* zšedivělou *Em* strachem, (zšedivělou) *A7* zbylo *D* v ní pár *A7* těžkejších *D* chvil,  
*D* proužek *G* krve *Em* stéká *A7* prachem, (stéká prachem) *D* déšť *D* mu *A7* slepil *D* vlas *A7* jak jíl.

Ref3 *D* Z celé *G* jižní *Em* eskadrony, (eskadrony) *A7* nezbyl *D* ani *A7* jeden muž,  
*G* v Montgomery *Em* bijou *A7* zvony, (bijou zvony) *D* déšť ti *D* smejvá *D* ze rtů *A7* růž.

4. *D* Déšť ti *G* šeptá *Em* jeho *A7* jméno, (jeho jméno) *D* šeptá *A7* ho *D* i listoví,  
*D* lásku *G* měl *Em* rád *A7* víc než *A7* život, (víc než život) *D* to ti *D* nikdy *D* nepoví.

Ref4 *D* : Z celé *G* jižní *Em* eskadrony, (eskadrony) *A7* nezbyl *D* ani *A7* jeden muž,  
*D* v Montgomery *G* bijou *Em* zvony, (bijou zvony) *A7* déšť ti *D* smejvá *D* ze rtů *D* růž. :|

Em Hm D A  
Em Hm D A  
Em Hm D A  
Em G D A

Int1

*Emi* *Hmi* *D* *A*  
V půlce ledna, ve tmě tmoucí na hotelu v Olomouci.  
*Emi* *Hmi* *D* *A*  
Kdo jste pane? Šátrám dlaní, řekla bych, že Mastroianni.  
*Emi* *Hmi* *D* *A*  
Ten je ale mrtvej přece, leží v zemi a ne v dece,  
*Emi* *G* *D* *A*  
pod níž slyším srdce tlouci na hotelu v Olomouci.

Int1

*Emi* *Hmi* *D* *A*  
Má dlaň je jak pytlák v lese, tlukot srdce zrychluje se.  
*Emi* *Hmi* *D* *A*  
Nejste starší ročník, ba ne, rty však máte rozpukané.  
*Emi* *Hmi* *D* *A*  
Moře smutku je holt slané, chyťte se mne, chyťte, pane!  
*Emi* *G* *D* *A*  
Jsem to stéblo pro tonoucí na hotelu v Olomouci

Int1

*Emi* *Hmi* *D* *A*  
 Chytil jste mě smýčkou hada, ale kdo jsem? Zkuste hádat.  
*Emi* *Hmi* *D* *A*  
 No, to sotva uhodnete, budu totiž vším, čím chcete.  
*Emi* *Hmi* *D* *A*  
 Krásnou, blbou, útlou, tučnou, oněmělou či tak hlučnou,  
*Emi* *G* *D* *A*  
 až si zacpou uši brouci na hotelu v Olomouci!

F#m C#m E H  
F#m C#m E H  
F#m C#m E H  
F#m A E H

Int2

**F#mi** **C#mi** **E** **H**  
Ztěžka dýchám, byls jak zvíře a teď spíš, jsi se vším smířen.  
**F#mi** **C#mi** **E** **H**  
Do ruky si boty беру, než ti zmizím v ranním šeru.  
**F#mi** **C#mi** **E** **H**  
Políbím tě – to se může, líbám přece svého muže.  
**F#mi** **A** **E** **H**  
Však víš – změna neublíží příští pátek v Kroměříži

## Int2

**F#mi** **C#mi** **E** **H**  
Na plicích mám černou špinu, marně doufám na angínu.  
**F#mi** **C#mi** **E** **H**  
Diagnóza je však jiná, zastihla mě rakovina.  
**F#mi** **C#mi** **E** **H**  
Ještě jednou si potáhnů, pak si do svědomí sáhnů.  
**F#mi** **A** **E** **H**  
Proč jsem tohle všechno dělal, proč jsem tátu neposlouchal.

Int2

**F#mi** **C#mi** **E** **H**  
 Za rakví se průvod plouží, dnes už panychidu slouží.  
**F#mi** **C#mi** **E** **H**  
 Na náhrobku bude psáno: Zde kouriti zakázáno.  
**F#mi** **C#mi** **E** **H**  
 Život mě jak vajgla típnul, zas jeden blbec na to chcípnul  
**F#mi** **A** **E** **H**  
 a dvě děvky u piety kourí směle cigarety.

Int2

## Zatancuj Si So Mnou - Adam Ďurica

Dm - Dm - F - F - C - A - Dm - Dm

1. <sup>Dm</sup> <sup>F</sup>  
 1. Zatancuj si so mnou, dievča modro oké.  
<sup>C</sup> <sup>A</sup> <sup>Dm</sup>  
 Zatancuj si so mnou áa, v tej tráve vysokej.  
<sup>F</sup>  
 Zahrajú nám svrčky, zaspievajú vtáci.  
<sup>C</sup> <sup>A</sup> <sup>Dm</sup>  
 Zatancuj si so mnou áa, dievča poležiačky.

Ref <sup>B</sup> <sup>C</sup> <sup>Dm</sup> <sup>F</sup>  
 My budeme tancovať óo ou, až do samého rána.  
<sup>F</sup> <sup>B</sup> <sup>C</sup> <sup>Dm</sup> <sup>A</sup>  
 Kým nám hudba bude hrať, ty budeš moja dáma.  
<sup>A</sup> <sup>B</sup> <sup>C</sup> <sup>Dm</sup> <sup>F</sup>  
 My budeme tancovať óo ou, až do samého rána.  
<sup>F</sup> <sup>B</sup> <sup>C</sup> <sup>Dm</sup>  
 Kým nám hudba bude hrať, veď noc je ešte mladá.

Dm Dm F F C A Dm Dm

Int

- <sup>Dm</sup> <sup>F</sup>  
 2. Zatancuj si so mnou, dievča plavo vlasé.  
<sup>C</sup> <sup>A</sup> <sup>Dm</sup>  
 Jedna pieseň skončí áa, druhá začne zase.  
<sup>F</sup>  
 A keď hudba stíchne, ty budeš mojou ženou.  
<sup>C</sup> <sup>A</sup> <sup>Dm</sup>  
 Tancuj blízko pri mne áa, dušou celým telom.

Ref

Ref

Dm - Dm - F - F - C - A - Dm - Dm

## Tulácký Ráno - Brontosauři

## Am Asus2 Am Asus2

Intro

Am

1. Posvátný je mi každý ráno,

Em Am

když ze sna budí šumící les

Am

a když se zvedám s písničkou známou

Em Am

a přezky chřestí o skalnatou mez.

Am

- Ref1 Tulácký ráno na kemp se snáší,

F G C

za chvíli půjdem toulat se dál

Am

a vodou z říčky oheň se zháší,

F Em Am Am

tak zase půjdem toulat se dál.

Am

2. Posvátný je můj každý večer,

Em Am

když oči k ohni vždy vrací se zpět,

Am

tam mnohý z pánů měl by se kouknout

Em Am

a hned by věděl, jakéj chcem svět.

Am

- Ref2 Tulácký ráno na kemp se snáší,

F G C

za chvíli půjdem toulat se dál

Am

a vodou z říčky oheň se zháší,

F Em Am Am

tak zase půjdem toulat se dál.

Am

3. Posvátný je mi každý slovo,

Em Am

když lesní moudrost a přírodu zná,

Am

bobříků sílu a odvahu touhy,

Em Am

kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?

Am

- Ref3 Tulácký ráno na kemp se snáší,

F G C

za chvíli půjdem toulat se dál

Am

a vodou z říčky oheň se zháší,

F Em Am

tak zase půjdem toulat se dál.

Am

Tulácký ráno na kemp se snáší,

F G C

za chvíli půjdem toulat se dál

Am

a vodou z říčky oheň se zháší,

F Em Am Am

tak zase půjdem toulat se dál.

**Ami Emi F C F C F G**

Intro

Ref1 **Ami Emi F C**  
 Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo  
**F C F G**  
 že tři andělé k nám přišli na oběd  
**Ami Emi F C**  
 Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo  
**F C F G G**  
 Mi chybí abych tvojí duši mohl rozumět?

**Intro**

1. Sbor kajících mnichů jde krajinou v tichu  
**Ami Emi F C**  
**F C F G**  
 A pro všechnu lidskou pýchu má jen přezíravý smích  
**Ami Emi F C**  
 A z prohraných válek se vojska domů vrací  
**F C F G**  
 Však zbraně stále burácí a bitva zuří v nich

Ref2 **Ami Emi F C**  
 Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo  
**F C F G**  
 že tři andělé boží k nám přišli na oběd  
**Ami Emi F C**  
 Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo  
**F C F G G**  
 Mi chybí abych tvojí duši mohl rozumět?

2. Vévoda v zámku čeká na balkóně  
**Ami Emi F C**  
**F C F G**  
 Až přivedou mu koně a pak mává na pozdrav  
**Ami Emi F C**  
 A srdcová dáma má v každé ruce růže  
**F C F G**  
 Tak snadno pohřbít může sto urozených hlav

**Ref2**

3. **Ami Emi F C**  
 Královnin šašek s pusou od povidel  
**F C F G**  
 Sbírá zbytky jídel a myslí na útěk  
**Ami Emi F C**  
 A v podzemí skrytí slepi alchymisté  
**F C F G**  
 Už objevili jistě proti povinnosti lék

Ref3 **Ami Emi F C**  
 Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo  
**F C F G**  
 že tři andělé k nám přišli na oběd  
**Ami Emi F C**  
 Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo  
**F C F G G**  
 Ti chybí abys mojí duši mohla rozumět?

4. **Ami Emi F C**  
 Páv pod tvým oknem zpívá sotva procit  
**F C F G**  
 O tajemstvích noci ve tvých zahradách  
**Ami Emi F C**  
 A já - potulný kejklíř, co svázali mu ruce  
**F C F G**  
 Teď hraju o tvé srdce a chci mít tě nadosah

Ref4 **Ami Emi F C**  
 Sáro, Sáro, pomalu a líně  
**F C F G**  
 S hlavou na tvém klíně chci se probouzet  
**Ami Emi F C**  
 Sáro, Sáro, Sáro, Sáro, rosa padá ráno  
**F C F G G**  
 A v poledne už možná bude jiný svět  
**F C F C**  
 Sáro, Sáro, vstávej, milá Sáro!  
**F Dmi C/H**  
 Andělé k nám přišli na oběd



## G D Em C C

Intro

1. Z posledních pocitů  
poskládám ještě jednou úžasnou chvíli  
Je to tím, že jsi tu,  
možná tím, že kdysi jsme byli Ty a já,  
my dva, dvě nahý těla,  
Tak neříkej, že jinak jsi to chtěla,  
tak neříkej, Neříkej,  
neříkej mi nic
2. Stala ses do noci  
z ničeho nic moje platonická láska  
unaven, bezmocí,  
usínám vedle tebe, něco ve mně praská  
A ranní probuzení slova o štěstí,  
neboj se to nic není  
Pohled na okouzlení, a prázdný náměstí  
na znamení,

Ref. Jenže ty neslyšíš,  
jenže ty neposloucháš,  
snad ani nevidíš,  
nebo spíš nechceš vidět  
a druhejm závidíš  
a v očích kapky slaná vody  
zkus změnu, uvidíš  
a vítej do svobody

3. Jsi anděl, netušíš,  
Anděl co ze strachu mu utrhli křídla  
A až to ucítíš, zkus kašlat na pravidla  
Říkej si vo mně co chceš,  
já jsem byl vodjakživa blázen  
Nevím co nechápeš,  
ale vrať se na zem

Ref.

4. Z posledních pocitů  
poskládám ještě jednou úžasnou chvíli  
Je to tím, že jsi tu,  
možná tím, že kdysi jsme byli Ty a já,  
my dva, dvě nahý těla,  
Tak neříkej, že jinak jsi to chtěla,  
tak neříkej Neříkej,  
neříkej mi nic

G

|: D - Hm - G - A :|

1. <sup>D</sup>Dnes v noci jsem ze spaní křičela tvoje jméno,  
<sup>Hm</sup>já vím, že nejsi rád, ale nejde zapomenout,  
<sup>G</sup>jak při každém slově přivíráš víčka,  
<sup>A</sup>prosím, vyslyš moji zpověď, už jsme starý na psaníčka.

<sup>D</sup>Jsem bytost z vodních par, živa jenom z tvého dechu,  
<sup>Hm</sup>já vím, že nejsi rád, a že je ti to k vzteku,  
<sup>G</sup>chci ti všechno říct a pak se někam schovat,  
<sup>A</sup>třeba pochopíš, jak je těžké nemilovat.

D - Hm - G - A

2. <sup>D</sup>Zase zrychlil se mi dech, jak maratónským běžcům,  
<sup>Hm</sup>co je to za příběh, bez lásky, bez milenců,  
<sup>G</sup>nemáš slov, patrně všechna patří jiným,  
<sup>A</sup>prosím, proměň je s nimi, ve sny, v gesta i činy.

<sup>D</sup>A já tu zůstanu, ztracené malířské plátno,  
<sup>Hm</sup>třeba se vrátíš a já zas nechám se napnout,  
<sup>G</sup>prosím, maluj mě, tvoř, k obrazu svému,  
<sup>A</sup>nech mě shořet, už nikdy o nás nemluv.

D

Ref.1 Jsi mé úzko, jsi krev z řezných ran,  
<sup>Hm</sup>jsi ten, kdo vchází nepozván,  
<sup>G</sup>jsi zvuk, když padnou mi na retы slzy můz. <sup>A</sup>

D

Ref.2 Jsi mé úzko, jsi krev z řezných ran,  
<sup>Hm</sup>ačkoliv nechci, jsi ve mě uschován,  
<sup>G</sup>jsi zvuk, když padnou mi na retы slzy můz. <sup>A</sup>

D - Hm - G - A

3. <sup>D</sup>Až splynu se vzduchem, nechám rozplakat nebe,  
<sup>Hm</sup>budu vším tím, co lidi k propasti svede,  
<sup>G</sup>budu Krysařovou flétnou a ozvěna v tvé duši,  
<sup>A</sup>pak ptáci tiše vzlétnou, by nedali tušit.

<sup>D</sup>Že se nebe nakloní a zapře se světem,  
<sup>Hm</sup>tvé černé svědomí poprvé promluví k obětem,  
<sup>G</sup>nerovných bojů tvé sebestředné války,  
<sup>A</sup>srdečních nepokojů, cos pozoroval z dálky.

Ref.2

Ref.1

Ref.2

Ref.1

|: D - Hm - G - A :| 6x - D

## Drobná paralela - Chinaski

|: C - G - D - D :|

1. Ta stará dobrá hra je vokoukaná,  
 nediv se brácho, kdekdo ji zná.  
 Přestaň se ptát, bylo, nebylo líp,  
 včera je včera, bohužel, bohudík.

Ref.1 Nic není jako dřív, nic není, jak bejvávalo,  
 nic není jako dřív, to se nám to mívávalo.  
 Nic není jako dřív, ačkoliv máš všechno, co jsi vždycky chtěla,  
 nic není jako dřív, ačkoliv drobná paralela by tu byla.  
 ááá áááá a a ááá

2. Snad nevěříš na tajný znamení,  
 všechno to harampádí, balábile, mámení.  
 Vážení platící, jak všeobecně ví se,  
 včera i dneska, stále ta samá píseň. Ačkoli...

Ref.1

Brid. Promlouvám k vám ústy múzy, vzývám tón a lehkou chuť,  
 vzývám zítřek nenadálý, odplouvám a mizím...

Ref.2 Nic není jako dřív, nic není, jak bejvávalo,  
 nic není jako dřív, jó, to se nám to dlouze kouřovalo.  
 Bohužel, bohudík, je s námi ta nenahmatatelná intimita těla,  
 nic není jako dřív, jen fámy, blabla, blabla, et cetera.

Out. Nic není jako dřív, nic není, jak bejvávalo,  
 bohužel bohudík, co myslíš ségra, je to hodně nebo málo?

|: C - G - D :|

## Lokomotiva - Poletíme?

1. Pokaždé, když tě vidím, vím, že by to šlo  
 a když jsem přemejšlel, co cítím, tak mě napadlo  
 jestli nechceš svýho osla vedle mýho osla hnát,  
 jestli nechceš se mnou tahat ze země rezavej drát.

Ref. Jsi lokomotiva, která se řítí tmou,  
 jsi indiáni, kteří prérií jedou,  
 jsi kulka vystřelená do mojí hlavy,  
 jsi prezident a já tvé spojené státy.

2. Přines jsem ti kytku, no co koukáš, to se má  
 je to koruna žvejkačkou ke špejli přilepená,  
 a dva kelímky vod jogurtu, co je mezi nima niť,  
 můžeme si takhle vždycky volat, když budeme chtít.

Ref.

3. Každěj příběh má svůj konec, ale né ten náš,  
 nám to bude navždy dojit, všude kam se podíváš,  
 naše kachny budou zlato nosit a krmit se popcornem,  
 já to každěj večer spláchnu půlnočním expresem.

Ref.

4. Dětem dáme jména Jessie, Jerret, Jack a John,  
 ve sto padesáti letech ho budu mít stále jako slon,  
 a ty neztratiš svoji krásu, stále štihlá kolem pasu,  
 stále dokážeš mě chytit lasem a přitáhnout na terasu.

|: Ref. :|

## Sen - Lucie

1. Stíny dnů a snů se k obratníkům stáčí.  
 Ruce snů, černejch, se snaží zakrýt oči.  
 Světlo tvý prozradí proč já vím.  
 S novým dnem že se zas navrátí.

2. Mraky se plazí, vítr je láme.  
 Stíny tvý duše rozplynou se v šeru.  
 Ve vlnách opouští, po hodinách mizí.  
 A měsíc nový stíny vyplaší.

Ref. Proud motýlů unáší strach,  
 na listy sedá hvězdnej prach,  
 proletí ohněm a mizí stále dál.  
 Neslyšný kroky stepujou,  
 v nebeském rytmu swingujou,  
 že se ráno, že se ráno vytratí.

3. Stíny dnů vyrostou a zmizí.  
 Nebeský znamení rozsvěcujou hvězdy.  
 Všechno ví, z povzdálí vedou naše kroky  
 a měsíc nový stíny vyplaší.

Ref.

E - A - C#m - H

Out. Proud motýlů unáší strach,  
 na listy sedá hvězdnej prach  
 a nový stíny, nový stíny vyplaší.

## Tereza Osamělý Město - Hoboes

**C D G**  
**C D Em**

Intro

1. Ten den co vítr listí z města svál  
můj džíp se vracel jako by se bál  
že asfaltový moře odliv má  
a stáj, že svýho koně nepozná.

- Ref1 **G** Řekni kolik je na světě kolik je takovejch měst  
**Am** řekni kdo by se vracel všude je tisíce cest.  
**G** Tenkrát když jsi mi Terezo řekla že ráda mě máš  
**Am** tenkrát ptal jsem se Terezokolik mi polibků dáš,  
**D** napos led, napos led.

2. Já z dálky viděl město v slunci stát  
a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát.  
Proč vítr mlátí spoustou okenic?  
Proč jsou v ulici auta, jinak nic?

- Ref2 **G** Řekni kolik je na světě kolik je takovejch měst  
**Am** řekni kdo by se vracel všude je tisíce cest.  
**G** Tenkrát když jsi mi Terezo řekla že ráda mě máš  
**Am** tenkrát ptal jsem se Terezokolik mi polibků dáš,  
**D** napos led, napos led.

3. Do prázdných beden zotvíranejch aut  
zaznívá odněkud něžný tón Flaut  
a v závěji starýho papíru  
válej se černý klapy z klavírů.

- Ref3 **G** Řekni kolik je na světě kolik je takovejch měst  
**Am** řekni kdo by se vracel všude je tisíce cest.  
**G** Tenkrát když jsi mi Terezo řekla že ráda mě máš  
**Am** tenkrát ptal jsem se Terezokolik mi polibků dáš,  
**D** napos led, napos led.

4. Tak loudám se tím hrozným městem sám  
a vím že Terezu už nepotkám.  
Jen já tu zůstal s prázdnou ulicí  
a vosamělý město mlčí.

- Ref4 **G** Řekni kolik je na světě kolik je takovejch měst  
**Am** řekni kdo by se vracel všude je tisíce cest.  
**G** Tenkrát když jsi mi Terezo řekla že ráda mě máš  
**Am** tenkrát ptal jsem se Terezokolik mi polibků dáš,  
**D** napos led, napos led.

## Dokud se béká - DomeCzech

As performed by Jaromír Nohavica

1. Ze štatlu vyráží šnelcuk co čtvrtthodinu,  
v betli se zétřa a ani dnes neohřeju,  
špicové kořeň Medard, ťuká si na řepu,  
dokud se béká, čurina je aj v depu.

2. V hangáru kópím si giňál a solnó špicu,  
hercnu mám pro hajfy a zonky na palicu,  
po bódě kóřil jsem co by se vařit mělo,  
ale dokud se béká, nikdo ti nedá dělo.

3. Do alba flósek si naklébřím ještě tak dvě,  
odklapu za chvílu, šlus bude až kdo ví kde,  
za fenstrem život v papírový harmonice,  
dokud se béká, békaj aj Bohunice.

4. Stokrát jsem pindy měl, stokrát jsem potróblé byl,  
hópe to, hópe to, u hosenky na roli,  
i kdyby fógli se zfóglili na kostru mó,  
tak dokud se béká, zcela mě nezchálujó.

5. Ze štatlu vyráží šnelcuk až do Cajzlova,  
hned jsem nahodil drát a hlásim "Cajzli, jste tam"?  
Z dálky jak sviňa mi do uší zadunělo  
že dokud se béká, déchat se nepřestalo,  
že dokud se béká, déchat se nepřestalo.

## Léto - Rybičky 48 feat. Pekař

A - E - D - A - E - D

Intro Je léto kámo a já všechno v Peytchi mám  
 Cigáro v koutku úst dohořet nechávám  
 Na hlavu slamák a akustickou kytaru do ruky vezmu si  
 Panáka co mám rád v klidu si dám a pak - oddechnu si, že je

Pre Léto a já všechno v Peytchi mám  
 Je léto a já všechno v Peytchi mám

1. A teď všichni do ruky drink a připijem si těž  
 Na lásku, na svobodu, na buchy, na co chceš.  
 Pošli tam to mojito nebo zkus vodka a džus  
 A než půjdem pryč dáme si ještě Sex on the beach  
 ( ó my bitch, come on )

Ref1 Je léto a já všechno v Peytchi mám  
 Je léto a já všechno v Peytchi mám  
 Je léto a já všechno v Peytchi mám  
 Je léto a já všechno v Peytchi mám

2. Je léto, paří to, nalej to, vypij to, zahod' to  
 Podej to, sroluj to, zapal to, vyhul to, rozjed' to  
 No a co to tu je, my chceme DJe  
 My chceme trubka, trubka, tyč, tyč, trubka, trubka, tyč  
 My nebudeme chodit spát, budem ponocovat  
 Do těla látky cpát, dokud na nohou budem stát

Ref2 Je léto a já všechno v Peytchi mám ( A tak si jointa dám )  
 Je léto a já všechno v Peytchi mám ( A tak si zazpívám )  
 Je léto a já všechno v Peytchi mám ( A tak se nehlídám )  
 Je léto a já všechno v Peytchi mám ( Koukám, že nejsem sám )

Brid Ať je jaro léto podzím nebo zima  
 Ať jsi Jared Leto nebo Pepik Zima  
 Je léto kámo a já všechno v Peytchi mám, ooou.

Pre  
 Ref2



*Em* *C*

1. Jsi jenom člověk, co se narodí

*D*

v těle, kde tělo duši ruší.

*Em* *C*

Něco si vezme, něco zahodí

*D*

jen tak jak jeho srdce buší.

Pre1 Nemám tě znát,  
nemám mít rád, nehledat v kapce vína.  
Nemám tě znát,  
nemám mít rád barbína, balerína.

2. Za oknem prší, běží Magion,  
oči jsou pusté kurty z rána.  
Lampa je nejkrásnější lampion  
a ty jsi bílá, černá vrána.

*Em* *C*

Ref. Říkej, že není žádná Marion,

*D*

*G*

že není ctnostná kurtizána,

*Em* *C*

že jsou jen stíny, ona a on,

*D*

*G*

že jsou jen noci a rána.

|: *Em - C - D* :|

3. Jsem jenom člověk, co se narodí  
v těle kde tělo duši ruší.  
A každá rána, ta se zahojí  
a každé ráno ti to sluší.

Pre2 Nemám tě znát,  
nemám mít rád, až město pozhasíná.  
Nemám tě znát,  
nemám mít rád, sejdem se u kasína.

|: Ref. :|

|: *Em - C - D* :|

|: Ref. :|

## Včelín - Čechomor

1. |: Sousedovic Věra má jako žádná jiná,  
 viděl jsem ji včera máchat dole u včelína. :|

- Ref. |: Dole, dole, dole, dole, dole, dole,  
 hej, dole, dole, dole, dole u včelína. :|

2. |: Líčka jako růže máš, já tě musím dostat,  
 nic ti nepomůže spát, skočím třeba do sna. :|

Ref.

3. |: Ať v poledne radost má, slunko hezky hřeje,  
 když se na mě podívá, dám jí co si přeje. :|

Ref.

4. |: Líčka jako růže máš, zajdu k panu králi,  
 ať přikázat vašim dá, aby mi tě dali. :|

Ref.

## Okoř - lidovka

1. Na <sup>D</sup>Okoř je <sup>A7</sup>cesta, jako <sup>D</sup>žádná ze <sup>A7</sup>sta, roubená je <sup>D</sup>stromama.  
<sup>D</sup>Když jdu po ní v <sup>A7</sup>létě, samotný na <sup>D</sup>světě, sotva <sup>D7</sup>pletu nohama.  
<sup>G</sup>Na konci té <sup>D</sup>cesty <sup>E</sup>trnité, stojí <sup>A7</sup>krčma jako <sup>A7</sup>hrad.  
<sup>D</sup>Sešli se <sup>A7</sup>tam <sup>D</sup>trampí, <sup>A7</sup>hladoví a sešli, <sup>D</sup>začli sobě <sup>D</sup>notovat.

Ref1 Na <sup>D</sup>hradě <sup>A7</sup>Okoři <sup>D</sup>světla už <sup>A7</sup>nehoří, <sup>D</sup>bílá <sup>A7</sup>paní <sup>D</sup>šla už <sup>A7</sup>dávno <sup>D</sup>spát.  
<sup>A7</sup>Ona měla ve <sup>D</sup>zvyku, podle <sup>A7</sup>svého <sup>D</sup>budíku, o <sup>A7</sup>půlnoci <sup>D</sup>chodit <sup>D7</sup>strašívat.  
<sup>G</sup>Od těch <sup>D</sup>dob, co jsou <sup>E7</sup>tam <sup>A7</sup>trampové, <sup>A7</sup>nesmí z <sup>A7</sup>hradu <sup>D</sup>pryč, z <sup>D</sup>hradu <sup>D</sup>pryč.  
<sup>D</sup>A tak <sup>A7</sup>dole v <sup>D</sup>podhradí se <sup>A7</sup>šerifem <sup>A7</sup>dovídá, <sup>D</sup>on ji <sup>A7</sup>sebral <sup>D</sup>od <sup>D</sup>komnaty <sup>D</sup>klíč.

2. Jednoho <sup>D</sup>dne z <sup>A7</sup>rána <sup>D</sup>roznesla se <sup>A7</sup>zpráva, že <sup>D</sup>byl <sup>D</sup>Okoř <sup>D</sup>vykraden. (vykraden)  
<sup>D</sup>Nikdo <sup>A7</sup>neví <sup>D</sup>odnes, <sup>D7</sup>kdo to <sup>A7</sup>tenkrát <sup>D</sup>odnes, <sup>D</sup>nikdo <sup>D</sup>nebyl <sup>D</sup>dopaden.  
<sup>G</sup>Šerif <sup>D</sup>hrál <sup>E7</sup>celou <sup>A7</sup>noc <sup>A7</sup>mariáš s <sup>A7</sup>bílou <sup>A7</sup>paní <sup>A7</sup>v <sup>A7</sup>kostinci, <sup>A7</sup>v <sup>A7</sup>kostinci.  
<sup>D</sup>Místo <sup>A7</sup>aby <sup>D</sup>hlídal, <sup>A7</sup>zuřivě <sup>D</sup>ji <sup>D</sup>líbal, <sup>D</sup>dostal z <sup>D</sup>toho <sup>D</sup>zimnici.

Ref2 Na <sup>D</sup>hradě <sup>A7</sup>Okoři <sup>D</sup>světla už <sup>A7</sup>nehoří, <sup>D</sup>bílá <sup>A7</sup>paní <sup>D</sup>šla už <sup>A7</sup>dávno <sup>D</sup>spát.  
<sup>A7</sup>Ona měla ve <sup>D</sup>zvyku, podle <sup>A7</sup>svého <sup>D</sup>budíku, o <sup>A7</sup>půlnoci <sup>D</sup>chodit <sup>D7</sup>strašívat.  
<sup>G</sup>Od těch <sup>D</sup>dob, co jsou <sup>E7</sup>tam <sup>A7</sup>trampové, <sup>A7</sup>nesmí z <sup>A7</sup>hradu <sup>D</sup>pryč, z <sup>D</sup>hradu <sup>D</sup>pryč.  
<sup>D</sup>A tak <sup>A7</sup>dole v <sup>D</sup>podhradí se <sup>A7</sup>šerifem <sup>A7</sup>dovídá, <sup>D</sup>on ji <sup>A7</sup>sebral <sup>D</sup>od <sup>D</sup>komnaty <sup>D</sup>klíč.

**G Hm7 Cmaj7 G D**

Intro

1. Hledám zase temnej kout kde pak moh bych obejmout  
 jeden den tam v Karviné  
 hebkej vítr do očí s černou vášní zakročí  
 jeden sten tam v Karviné

2. Nebe mělo plno stuh slunce mělo rudej pruh a  
 dítě bylo hmm nevinné  
 Smělo jen tak trochu čist v ruce držet tátův list a ptát se  
 proč proč se země houpá

Int. **Emi** Černý ptáci mu stelou postel nebeskou **Emi/F#** **Emi/G** **A**  
**Emi** nedá práci sehnat holku nehezku **Emi/F#** **Emi/G A** **D**

Ref. |: Mírnej vztek s mírnou hlavou **G** **C**  
 duši často mění v alkohol **D** **Emi**  
 tam v Karviné v Karviné :| **Cmaj7** **Dsus4 D**

3. Těžní věž je jako úd měsíc pije žlutej sud **D** **G** **Hm7**  
 a dává pusu nezvěstné **Cmaj7** **G D**  
 její oči nejsou fajn její ústa leccos znaj **G** **Hm7**  
 smutně obhlížím ten kraj, jé **Cmaj7** **G D**

Int2 **Emi** Černý ptáci mu stelou postel nebeskou **Emi/F#** **Emi/G** **A**  
**Emi** nedá práci sehnat holku nehezku **Emi/F#** **Emi/G A** **D**

Ref2 |: Mírnej vztek s mírnou hlavou **G** **C**  
 duši často mění v alkohol **D** **Emi**  
 tam v Karviné, v Karviné :| 4x **Cmaj7** **Dsus4 D**

## Batalion - Spiritual kvintet

*Ami C G Ami*

1. Víno máš a markytánku

*Ami C G Emi Ami*

dlouhá noc se prohýří.

*Ami C G Ami*

Víno máš a chvílku spánku

*Am C G Emi Ami*

díky, díky verbíři.

*Ami*

2. Dříve než se rozední

*C G Ami*

kapitán k osedlání rozkaz dává.

*G Emi Ami*

Ostruhami do slabin koně pohání.

*Ami*

Tam na straně polední

*C G Ami*

čekají ženy, zlaťáky a sláva.

*G Emi Ami*

Do výstřelů z karabin zvon už vyzvání.

*Ami C G Ami*

Ref. Víno na kuráž a pomilovat markytánku.

*Ami C G Emi Ami*

Zítra do Burgund batalion zamíří.

*Ami C G Ami*

Víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spánku.

*Ami C G Emi Ami*

Díky, díky vám královští verbíři.

*Ami*

3. Rozprášen je batalion

*C G Ami*

poslední vojáci se k zemi hrouťí.

*G Emi Ami*

Na polštáři z kopretin budou věčně spát.

Neplač sladká Marion

*C G Ami*

verbíři nové chlapce přivedou ti.

*G Emi Ami*

Za královský hermélín padne každý rád.

*Ref.*

ref: sloka 1 + refrén společně

# Kodův zpěvník